

Як вдома
реанімувати
орхідею

с. 9

Фото із сайту osoblyva.com

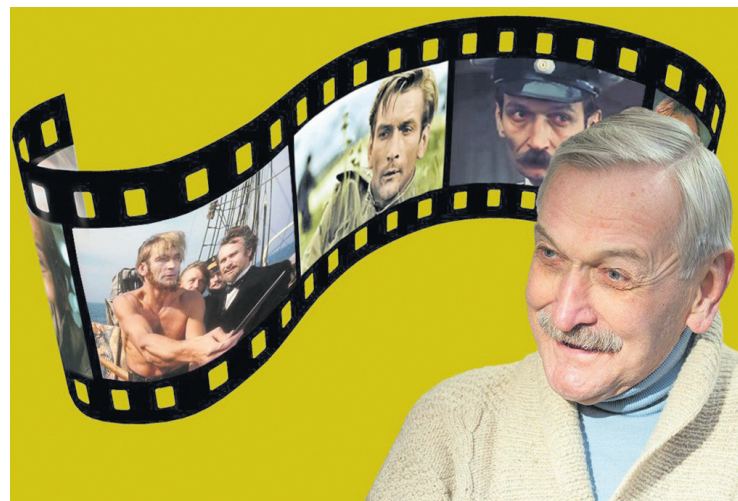

Фото із сайту vechirniy.kyiv.ua

Знаменитий «Старик Скворцов» фотографував оголеними студенток і цілував?

с. 5

А ви готові заповісти своє серце, щоб після смерті когось урятувати?

Фото із сайту volyn.com.ua

Найцінніша спадщина, яку може залишити людина, — згода на посмертне донорство.

Ставила це запитання знайомим, колегам — і зазвичай чула, що ніхто над таким не задумувався. Хоча всі знали про операції з пересадки органів, які впродовж двох останніх років почастишали в Україні

с. 7

Суперові рецепти страв із капусти

с. 14

Фото із сайту syn.denta.ua

НОМЕРИ ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
0967731037, 0668247160

● ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

Фото із сайту 0629.com.ua

Всі, хто знав Георгія, кажуть, що його смерть — величезна втрата для України. «Справжній чоловік, боєць і батько. Справжній воїн», — пишуть про дядю Жору його побратими.

У день загибелі дядя Жора закрив собой трьох молодих бійців

26 жовтня під Гранітним на Донеччині внаслідок ворожого артобстрілу героїчно загинув 51-річний Георгій Халіков

Фото 93-ї ОМБр Холодний Яр у Facebook

Майже все свідоме життя він віддав захисту співвітчизників. Багато років пропрацював у правоохоронних органах. А коли почалася війна, вирішив, що буде більш потрібним на фронті.

Наталка ЧОВНИК

Через кілька годин після цього українські захисники підняли в повітря безпілотний літальний апарат «Байрактар», з якого вперше за час ведення війни була випущена радіокерована бомба для знищення вогневої точки ворога. А син героя — Афанасій Халіков, який теж захищає Україну на фронті, —

пообіцяв помститися за батька.

Закінчення на с. 6

“
Син героя —
Афанасій
Халіков, який
теж захищає
Україну
на фронті, —
пообіцяв
помститися
за батька.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Один суддя на «заслуженому відпочинку» отримує таку пенсію, як 30 «звичайних» пенсіонерів

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

Служителям Феміди додали до пенсії 23 тисячі

Фото із сайту antydot.info.

Щоб бути незалежним і чесним, суддя не може заробляти мало. От тільки чому при їхніх великих зарплатах та пенсіях нарікань на судову владу не меншає?

Для суддів у виплатах нема жодних обмежень

В Україні станом на жовтень середня пенсія судді становила 91,2 тисячі гривень. З початку 2021 року вона зросла на 23 тисячі, тоді як середня виплата по країні

збільшилася всього на 400 гривень. Це впливає зі статистики, опублікованої Пенсійним фондом України.

Як відомо, суддя на заслуженому відпочинку може отримувати до 80% від заробітної плати працюючих колег. Тож якщо піднімаються зарплати тих суддів, які трудяться, зростають

і пенсії колишніх служителів Феміди. Тоді як пенсія інших українців обмежена 10 розмірами мінімальної виплати (близько 18 тисяч гривень), суддям не встановлено жодних лімітів.

Тим часом середня пенсія по країні збільшилася з 3507 лише до 3915 гривень...

Одне з найбагатших сіл заборонило брати у дитсадок «чужих» малят

Сокільницька громада, що біля Львова, відкриє ясла лише для «корінних» мешканців

Місцеві депутати прийняли рішення про обмеження права зарахування до дитсадка дітей, батьки яких живуть у Сокільниках менше 10 років. Як пише Zaxid.net, сільський голова не вважає таке рішення дискримінаційним.

Як не дивно, але в одній із найбагатших громад Львівщини досі нема власного дитсадка — перший такий комунальний заклад на 75 місць планують відкрити лише наступного року, хоча у громаді зареєстровано близько 570 дітей дошкільного віку! «Сільська рада направо і наліво дозволяє зводити багатоповерхівки, суттєво збільшувати кількість населення, але не будує садочків. Це єдина громада на Львівщині, де немає дитячого садка», — обурюється місцева активістка Уляна Солонюк.

Просто вражаючий приклад абсолютно бездарного і недалекогоглядного керівництва: бути найбагатшими і при тому не могли задовольнити елементарних потреб громади!

Україна може залишитися без питної води

Зараз у нас діють застарілі вимоги до її якості, однак більшість постачальників і їх не виконують

Про це заявила голова Державної служби України з питань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів Владислава Магалецька. За її словами, Україна за кілька десятків років може зіткнутися з дефіцитом питної води. Наразі у нас діють норми, у яких загалом відсутні 23 показники безпечності та якості питної води, які є у відповідних директивах ЄС. «Наші норми потребують якнайшвидшої модернізації із використанням досвіду Європейського Союзу. Сьогодні розпочали ухвалювати рішення, які дають змогу покращити ситуацію — це обмеження використання фосфатів у миючих засобах та деяких пестицидів — приміром, хлорпірифосу. Однак нам потрібно більш активно впроваджувати у себе європейські норми. Це не питання євроінтеграції, це питання виживання», — наголосила Магалецька.

А можна сказати і навпаки: наше виживання залежить від темпів євроінтеграції.

Фото із сайту mil.gov.ua.

У Збройних силах України проходить службу майже 32 тисячі жінок, що становить 15,6% від загальної кількості військовослужбовців. Це — один з найвищих показників з-поміж армій світу.

Розробили бронезжилет для українок-військових

Зараз його тестують

Про це повідомила заступниця міністра внутрішніх справ Мері Акоюн. Вона зазначила, що останні кілька років відбувається інтеграція жінок у Збройні сили України та Національну гвардію. Щоб забезпечити їм комфорт та захист під час несення служби, для них розробили бронезжилет. «Кілька екземплярів військовослужбовці-жінки Київського гарнізону Нацгвардії отримали від виробника бронезахисту та вже тестують на собі. Чекаємо на відгуки», — написала Акоюн.

Вона додала, що є ще багато організаційних та функціональних речей, які треба перебудувати у системі з урахуванням особливостей та потреб жінок на службі.

Американка пробігла 95 марафонів за 95 днів

На 96-й легкоатлетка знову вийшла на дистанцію, але осилити її не змогла

Фото із сайту gearjunkie.com.

Американська спортсменка Алісса Кларк (на фото) потрапила до Книги рекордів Гіннеса, подолавши 95 марафонських дистанцій (42 км 95 м) за 95 днів. Загалом це більше чотирьох тисяч кілометрів. Кларк вирішила бігати, коли запровадили локдаун через коронавірус.

На 96-й день Алісса знову вийшла на пробіжку, проте відчула біль у грудях. Виявилось, що вона її чоловік такі захворює на коронавірус.

До рекорду спортсменку спонукав коронавірус. Він її і зупинив.

● ПРЯМА МОВА

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, заявив, що кожен, хто матиме два щеплення, одержить від держави тисячу гривень:

«Кожен, хто зробив два щеплення, зможе отримати одну тисячу гривень. Швидко і зручно, тобто через додаток «Дія». За ці кошти можна буде придбати абонемент у спортзал або фітнес-клуб, відвідати кінотеатр, театр, музей, концертний зал чи виставковий центр, або купити квитки для мандрівок всередині країни — на внутрішні авіа- чи залізничні перевезення. Програма стартує 19 грудня... Ми розуміємо, що смартфони та «Дія» є, на жаль, не у кожного, тож ця програма діятиме не один місяць. Держава забезпечить альтернативну можливість отримати тисячу гривень, зокрема людям похилого віку.»

● ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ

Фото з інстаграм-сторінки Софії РОТАРУ.

Людам цікаво було подивитися на сестру знаменитої Софії, порівняти їх. Ауріка ставилася до цього спокійно — без ревнощів і заздрості.

Ауріка Ротару не на жарт розлютила окупантів

Сестра знаменитої Софії Ротару заявила: «Ми чекаємо, коли Крим повернеться до України»

Марина ЛУГОВА

«ВОСТАННЄ Я БУЛА ТАМ 2012 РОКУ»

В інтерв'ю YouTube-каналу DOROTYE сестра легендарної співачки заявила, що Росія повинна повернути Крим Україні. Вона востаннє їздила на півострів у 2012 році. За словами Ауріки і Софії там була роки п'ять тому, а її гостинний дім на замку. «Поки зачинений, замкнули все там. Вілла не працює. Чекаємо на повернення Криму», — відповіла на запитання журналістки Ауріка.

Втім, такі висловлювання сестри Софії Ротару не сподобалися окупантам, а також тим, хто підтримує анексію Криму. Зокрема, російський музикант, продюсер співачки Валерії Йосип Пригожин упевнений, що сестри Ротару не їздять на півострів, бо бояться реакції України, мовляв, їх там почнуть рвати на шматки. «Ми чекаємо, коли Крим повернеться до України», — а ось з приводу цих слів Ауріки Пригожин заявив так: «Він не повернеться туди ніколи, поки ми житимемо — це точно».

Незаконний російський «глава комітету парламенту Криму з культури» Микола Волков узагалі заявив: «Я вважаю, що потрібно позбавити Софію Ротару звання почесної кримчанки. Всі її нагороди, звання, привілеї давалися їй за її творчість. Своєю творчістю вона колись зміцнювала дружбу народів, популяризувала їхню культуру. І Софію Михайлівну за це поважали та любили. Нині її лю-

бов до Криму закінчується. Вона стала антиподом себе самої в минулому і зараз, мабуть, мислить уже іншими категоріями».

ЩОБ НЕ БУТИ СХОЖОЮ НА СЕСТРУ, СТАЛА... БЛОНДИНКОЮ

До речі, поп-співачка Ауріка Ротару удостоєна звання «Народна артистка України». Власне, як і Софія Михайлівна. А ось чому вона не досягла такого успіху, як сестра, чому перебувала в тіні «головного світила»

У нас 11 років різниця у віці: я закінчила школу, а Соня була вже відомою співачкою. Дивилася на неї по телевізору і всім говорила: «Стану такою, як Софія».

співочої сім'ї і як склалося її життя? З цього приводу в одному з інтерв'ю Ауріка сказала: «В дитинстві мені дуже хотілося бути схожою на сестру. У нас 11 років різниця у віці: я закінчила школу, а Соня була вже відомою співачкою. Дивилася на неї по телевізору і всім говорила: «Стану такою, як Софія».

І старалася не відставати. Вчилася в Чернівецькому музичному училищі, працювала у філармонії. Поки Софія співала в ансамблі «Червона рута», Ауріка разом із сестрою Лідією зайовувала публіку у складі ансамблю «Черемош», їх виступи завжди були успішні. Саме «Черемош» допоміг дівчині знайти свого судженого: на кон-

церт у Чернівцях прийшов молодий хлопець, якого звали Володимир Пугач. Він побачив красуню на сцені, почув, як вона співає, і закохався. Невдовзі вони одружилися, Ауріка переїхала до Києва, у подружжя народилася донька Анастасія.

На жаль, у 2005-му, маючи лише 45 років, чоловік помер і вона в молоді літа стала вдовою. А у 1980-х, коли все тільки починалося, життя Ауріки було сповнене радості: коханий чоловік, довгожданна дитина, успіх

на сцені. Людам цікаво було подивитися на сестру знаменитої Софії Ротару, порівняти їх. Ауріка, як сама каже, ставилася до цього спокійно — без ревнощів і заздрості. Навпаки, популярність сестри стала для неї додатковим стимулом. У 1990-х вона гастролювала із Софією. Правда, аби їх не плутали, оскільки були схожі, як дві краплі води, Ауріка стала білявкою...

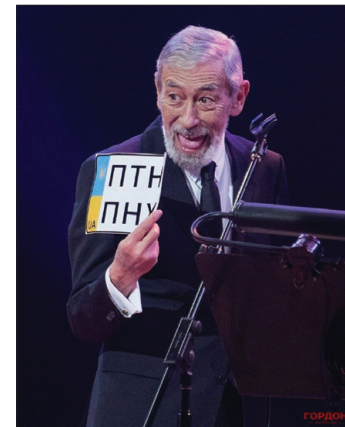
Зараз вона на пенсії, але продовжує займатися творчою діяльністю. А вільний час жінка любить проводити на своїй присадибній ділянці, захоплюється вишиванням, а також пригощає свою рідню кулінарними шедеврами в молдавських традиціях.

● МУЖИК!

Кікабідзе закликав українських музикантів відмовитися від концертів у Росії

Грузинський співак каже, що з 2008 року не виступає у Московії

Фото із сайту gordon.ua.

Василина СМЕТАНА

Народний артист Грузії Вахтанг Кікабідзе, який від початку підтримує Україну у збройній агресії Росії, вважає неправильним, що музиканти їздять гастролювати до країни-окупанта. За словами Кікабідзе, схожа картина є й у Грузії, проте у колії його знайомих таких людей нема. «Мені це не подобається, тому що не можна іти співати і танцювати у того, хто тебе б'є. Я маю на увазі народ... Неправильно», — висловився співак.

Кікабідзе заявив, що після вторгнення РФ у Грузію в 2008 році він відмовився від концертів у Московії, хоч досі не байдужий російським прихильникам. «Я у 2008-му сказав, що моєї ноги не буде в Росії. Уже 12 років я в жодному з їхніх міст не був. Стільки листів надходить, величез-

Хто, як не грузини, які теж зазнали нападу Росії, зрозуміють українців?

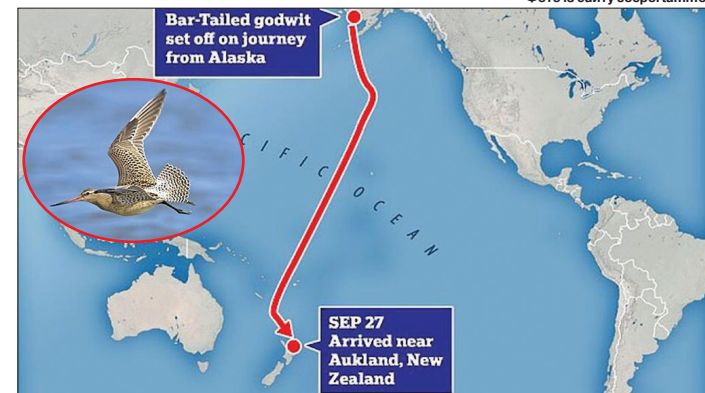
на кількість, але — ні», — заявив Кікабідзе.

Що ж, цілком зрозуміла позиція публічної людини, яка любить свою батьківщину і відчуває відповідальність перед нею.

Дивно інше: чому багатьом українським співакам не вистачає ні розуму, ні совісті, щоб виступити так, як Кікабідзе?

● ОТАКОЇ!

Фото із сайту socportal.info.

Просто неймовірно: птахи літають за літом фактично через усю Земну кулю!

Від Аляски до Нової Зеландії: птах пролетів без зупинок понад 8 тисяч миль

Самець мчав безперервно 239 годин

Андрій ТКАЧ

Прибережний птах родини баранцевих — грицик малий — встановив рекорд, подолавши без зупинок 8108 миль. Птах ніс на собі крихітний супутниковий трекер на сонячній батареї. Самець залишив Аляску 17 вересня і летів 239 годин, прибувши до Австралії 27 вересня. Через вітер він був змуше-

ний піти трохи в обхід — прилетів до Австралії і вже звідти через Тасманове море попрямував до Нової Зеландії.

Самці цього виду важать 400 грамів і перед тривалою мандрівкою харчуються молюсками, черв'яками і комахами, збільшуючись у розмірах.

Деякі експерти порівнюють їх з реактивними винищувачами через довгі загострені крила та гладку форму. Розмножуються грицики малі на Алясці, але літо проводять у Новій Зеландії та Австралії.

● ОБМАН?

Візит Зеленського в Оман не приніс Україні жодної копійки

З цієї країни до Києва не надійшло ніяких грошей після напівтаємної поїздки туди Президента в січні 2020 року

Ольга СОКОЛОВА

Обсяг прямих інвестицій із Султанату Оман в Україну у 2020 році та в першому півріччі 2021-го дорівнює нулю. Про це свідчать дані Національного банку, надані виданню ZN. Цей візит глави держави в Оман не анонсувала його пресслужба. На Банковій підтвердили, що Зеленський перебуває за кордоном лише після публікації його фотографій у п'ятизірковому готелі. Президент, нагадаємо, прилетів в Оман майже через добу після авіакатастрофи українського літака МАУ в Ірані. Потім Володимир Зеленський виправдовувався, що цю приватну поїздку оплатила його родина, і своє перебування там він використав також для налагодження відносин України із Султанатом, зокрема обговорював інвестиційну співпрацю двох країн.

Проте результати поїздки свідчать, що відпочинок глава держави просто хотів «продати» електорату як роботу...

І нащо було приховувати? Може, вся справа в тому, що Президент України повернувся додому чартерним літаком того ж дня, коли тим самим бортом в Оман прилетів... секретар Ради безпеки РФ Микола Патрушев?

● ЩОБ УСІ БОЯЛИСЬ І НЕ НАСМІХАЛИСЬ!

А інтернет-мережа вибухнула на цю подію численними фотожабами. Подаємо пристойні.

Депутата покарають за «середній палець» Зеленському

Колишньому соратнику глави держави, нардепу Гео Леросу, якого раніше виключили з фракції «Слуга народу», вручили підозру «за грубе порушення громадського порядку в сесійній залі» парламенту

Ольга СОКОЛОВА

Йдеться про середній палець, який Лерос показав Президенту Володимиру Зеленському. За «зневагу до загальноприйнятих норм моралі й соціального оточення» депутату загрожує штраф до 68 тисяч гривень, арешт на строк до шести місяців або обмеження волі до п'яти років. На порушення справи нестриманий депутат відреагував із гумором: «Я буду наполягати на слідчому експерименті: зібрати Верховну Раду та Президента, щоб знову повторити жест!» — заявив він.

Витівка нардепа-хулігана, звісно, неприпустима. Однак, за словами народного обранця Ірини Геращенко, 5 листопада під час запитів до Президента, які зачитувала віцеспікерка Олена Кондратюк, депутат-«слуга» Юрій Камельчук встав і показав той самий непристойний «жест Лероса». І стояв із піднятим вгору пальцем секунд 20, поки читали текст. Однак в цьому випадку правоохоронці не побачили «хуліганки»...

Як відомо, Володимир Зеленський дуже боляче сприймає критику на свою адресу, у нього від цього сильно псується настрій. Про це неодноразово говорили члени його команди. Опоненти глави держави кажуть, що Президенту створили «теплу інформаційну ван-

ну», через що він може неадекватно оцінювати реальність. І це, здається, не перебільшення. Адже як нещодавно в інтерв'ю актор студії «Квартал 95» Юрій Великий зізнався, що

Нещодавно в інтерв'ю актор студії «Квартал 95» Юрій Великий зізнався, що Зеленському навіть забороняють... читати фейсбук! «Він дуже вразлива людина».

Зеленському навіть забороняють... читати фейсбук! «Він дуже вразлива людина. Секретарка його, Маша, приходила до нас в офіс. Звичайно, нам все цікаво: «Машунь, що там? Як там Вова? Як у вас?». Вона казала, що він дуже вразливий, що все, що про нього говорять, йому важливо. Наскільки я пам'ятаю, йому навіть забороняли читати фейсбук, YouTube та інше. А він спочатку усе переглядав», — каже Великий.

Виявилось, що колишній керівник «95 кварталу», який нещадно жарту-

вав над іншими політиками, сам виявився не готовим до публічної критики...

КОГО ПОКАРАЛИ ЗА ПСУВАННЯ НАСТРОЮ ВОЛОДИМИРУ ЗЕЛЕНЬКОМУ:

● Порушено кримінальну справу щодо народної депутатки Софії Федіни і волонтерки та військової Марусі Звіробій, яких підозрюють у «погрози убивством» Володимиру Зеленському.

● Поліція склала адмінпротокол, а суд виніс попередження (згодом його відмінила апеляційна інстанція) двом молодим рівненським активістам — 16-річній Дар'ї Коцюрубі та 20-літньому Роману Філюку, які стояли у центрі Рівного і тримали плакати із вимогою імпічменту Зеленському.

● Майору Роману Ковальову спочатку оголосили догану, а потім звільнили з лав Збройних сил України фактично за критику Володимира Зеленського у фейсбучці, де він назвав його «бездарним керівником».

● Щодо жителя Кременчука склали адмінпротокол про «дрібне хуліганство» за плакат «Зе Ган Дон».

● У Чернігові Олександра Тарнавського судили за напис «Зеля х*йло». У цьому випадку суд став на бік обвинуваченого.

● РУКА КРЕМЛЯ?

Фото із сайту radiotrek.lv.ua.

Після антиєврейських акцій настане черга антиукраїнських?

У Польщі пройшла демонстрація з вимогою вигнати євреїв із країни

У це важко повірити, але сотні активістів провели 11 листопада у польському місті Каліш акцію, на якій закликали жидів (так за бугом й досі називають євреїв) покинути країну

Василь КІТ

Учасники заходу спалили копію Декларації про права людини в Каліші від 1264 року, в якій йдеться про захист прав польських євреїв. Вона надавала їм право займатися торговельною і фінансовою діяльністю. Учасники демонстрації викрикували гасла — «Смерть євреям» та «Смерть ворогам нашої батьківщини». Рафаель Панковський, який очолює організацію Never Again, розповів, що понад 25 років відстежує ситуацію з антисемітизмом у Польщі, але ніколи ще не бачив таких відвертих акцій.

Міністр закордонних справ Ізраїлю Яір Лапід різко розкритикував цю демонстрацію: «Жахливий антисемітський інцидент у Польщі нагадує кожному єврею про силу ненависті, яка існує у світі», — заявив він. Глава ізраїльської дипломатії також зазначив, що вітає реакцію польського уряду, який різко засудив події в Каліші.

● КОМЕНТАР

Олексій ГОЛОБУЦЬКИЙ, політолог:

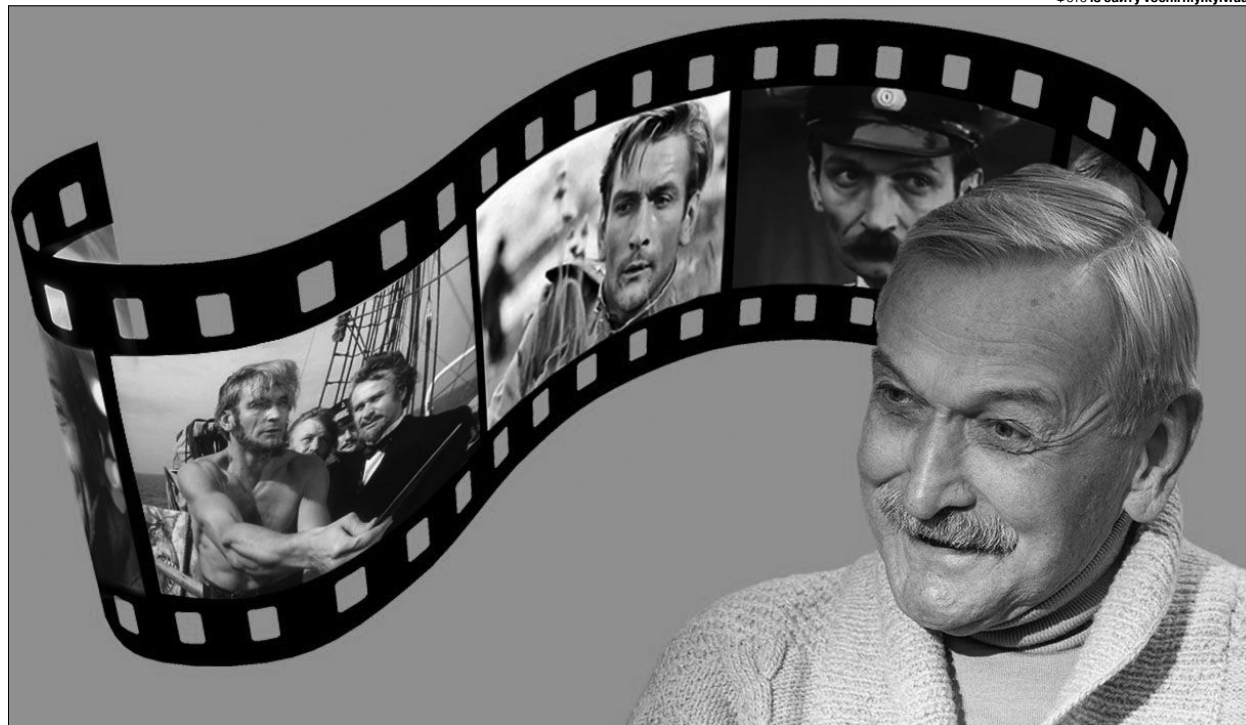
Сам Зеленський може сміятись з будь-кого, жорстко і цинічно жартувати, відверто знуцатись, емоційно критикувати. А от щодо нього подібне недопустиме. Навіть із «дружніми жартами» варто бути обережним.

От тому все розвиватиметься за найгіршим сценарієм. Бо відсутність критики дій Президента, його заяв, намірів, відсутність самоіронії, натомість очевидна наявність самозамилування глибокого ступеня, — все це призводить до неадекватного сприйняття ситуації, неадекватних реакцій і дій.

● СКАНДАЛ

Фото із сайту vechirniy.kyiv.ua.

То правду люди кажуть: сивина в бороду – біс у ребро?!

Знаменитий «Старик Скворцов» фотографував оголеними студенток і цілував?

75-річний уродженець Волині Володимир Талашко таки звільнився з університету під тиском звинувачень у сексуальних домаганнях

Лія ЛІС

У серпні 2021 року викладача Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені Карпенка-Карого актора Володимира Талашко звинуватили в численних сексуальних домаганнях студентки та колишні абітурієнтки, а також журналістка Ірина Сампан, яка висловилася про «залицяння» під час інтерв'ю. За їхніми словами, він запрошував дівчат додому під приводом допомоги в навчанні або влаштуванні до вишу, фотографував їх оголеними і цілував. При цьому сам Талашко заперечує все, що стверджують скривджені дівчата.

У зв'язку з цим Міністерство культури та інформаційної політики розпочало службове розслідування. І ось 8 листопада актриса Вікторія Муштей повідомила, що Талашко написав заяву за власним бажанням і більше викладачі в університеті не буде.

«Фінал історії. Битва виграна завдяки кожній дівчині, яка наважилася написати заяву в університет і міністерство. Всі потоки бруду і труднощі були варті того, щоб нові студентки й абітурієнтки не піддавалися насильству. А також щоб це було прикладом іншим педагогам, які зловживають своєю владою», — написала Муштей. Актриса додала, що група, яка займається розслідуванням в універ-

ситеті, намагається тягнути час, щоб «зам'яти» питання. За її словами, вона повідомила групі про те, що у неї є контакти дівчат, яких домагався Талашко, ще 30 серпня. Але їй так ніхто і не від-

«Це банальне бажання затягнути процес і по-тихому зам'яти питання. Висновки очевидні. Міняти систему не просто, але миритися з нею я відмовляюся. Я хочу жити в країні, де по-

“**Сам Талашко заперечує все, що стверджують скривджені дівчата.**”

повів. У підсумку виявилось, що вони взяли інформацію до відома і продовжили роботу групи до 31 грудня.

дібно не вважається нормою. Наступний крок — прийняття закону про харасмент», — підсумувала Муштей.

НАША ДОВІДКА:

Володимир ТАЛАШКО народився 6 березня 1946 року в Ковелі. Актор і режисер, народний артист України, член Національної спілки кінематографістів. Знявся у понад 60 стрічках.

Славу йому принесла роль у фільмі режисера Леоніда Бикова «У бій ідуть одні старики» (1973), де зіграв старшого лейтенанта Сергія Скворцова. Також відомі кінострічки за його участю: «Комісари» (1965), «Дума про Ковпака» (1974), «Народжена революцією» (1974–1977), «Капітан Немо» (1975), «Підпільний обком діє» (1979), «Овід» (1980), «Балада про доблесного лицаря Айвенго» (1982), «Якщо ворог не здається» (1982), «Батальйони просять вогню» (1985), «Матрос Железняк» (1985), «Роксолана» (1997)... Був ведучим програм «Будемо жити» та «Польова пошта». Організував фестиваль «Старі фільми про головне». Понад 40 років працював викладачем, професором Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені Івана Карпенка-Карого.

Харасмент (від англ. «harassment» — переслідування, домагання) — форма дискримінації, яка включає будь-яку небажану та настирливу фізичну і словесну поведінку, що ображає або принижує людину або порушує недоторканність її приватного життя.

● БІС ПОПУТАВ?

П'яний маршрутник вдав із себе пасажирів, щоб схватись від копів

Мешканці Сум допомогли спіймати водія рейсового автобуса, який перебував за кермом напідпитку

Василь КІТ

Один із пасажирів повідомив правоохоронцям, що п'яний керманіч планує везти людей та рушає від зупинки. На місце події виїхав екіпаж поліції. Правоохоронцям вдалося наздогнати маршрутку, однак 61-річний водій проігнорував вимогу зупинитися. Замість того, щоб пригальмувати, нетверезий шофер натиснув на газ. Проїхати далеко йому не вдалося, оскільки полісмени таки змогли його зупинити. Але керманіч не розгубився і прикинувся... пасажиром. Він пересів у салон та вдав, що спить!

Нагрудна камера патрульного записала курйозний діалог, який відбувся з псевдопасажиром. У відповідь на іронічне запитання правоохоронця про те, як йому спиться в маршрутці, водій заявив: «Нормально». А коли його запитали, чому він проігнорував проблискові маячки та сирену й не зупинив транспортний засіб, той вдав, що не розуміє. «Шо мига? Та в нас і сонце мигає, і все мигає, і шо тепер?» — прокоментував водій.

Чоловіка затримали, і зрештою він зізнався, що справді пив. На нього склали одразу два протоколи: за відмову зупинитися та за відмову проходити тест на алкоголь, а також відсторонили від кермування.

● ГІРКО!

Фото із сайту woolik.info.

Онлайн можна не тільки навчатись чи працювати: ось так виглядають карантинні поцілунки Айзе та Дарріна.

Ніколи не бачились, але одружились

26-річна громадянка Великої Британії Айзе та 24-річний громадянин США Даррін не зустрічалися в реальному житті, проте побрались через Zoom

Неоніла ВОРОБЕЙ

Пара познайомилась у Facebook під час локдауну в 2020 році. Вони тривалий час спілкувалися через відеозв'язок і закохались. Айзе розповідає, що вони засинали разом, розмовляючи онлайн. А ще у неї є іграшка, яка схожа на чоловіка, щоб було відчуття, що коханий поруч. Американський хлопець освідчився дівчині у травні — став на коліно і попросив вийти заміж. Айзе спостерігала за цим на екрані. Та спершу чоловік попросив дозволу в її батька. А потім у них була законна шлюбна церемонія, проведена у штаті Юта. Дівчина каже, що, коли послаблять карантин, вони зустрінуться та відсвяткують разом.

Чесно кажучи, беруть сумніви, що вони це зроблять, якщо досі так і не знайшли змоги вийти з віртуального світу.

● ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

У день загибелі дядя Жора закрив собою трьох молодих бійців

Закінчення. Початок на с. 1

Наталка ЧОВНИК

Для когось він був Журович, для когось — дядя Жора, а для 24-річного старшого сержанта Збройних сил України Афанасія Халікова майстер-сержант 93-ї окремої механізованої бригади Георгій Журович Халіков був батьком. Вони майже шість років воювали разом.

— Тато пішов на фронт наприкінці 2015-го, — пригадує Афанасій. — Але я не знав про це, бо на той час ми жили порізно. З батьком у нас були добрі стосунки, проте ми спілкувалися переважно у телефонному режимі, а потім взагалі втратили зв'язок. Зустрілися вже у 2017-му на Донбасі. Причому випадково. Мій підрозділ їхав на ротацію, а його — заступав на бойові позиції.

Виявилось, що син із батьком цілий рік служили у різних бригадах ЗСУ на Донеччині. Халіков-старший — у 13-му батальйоні 58-ї мотопіхотної бригади, а його середній син, який пішов на фронт у 18 літ, — у 93-й. Рік тому Георгій Журович теж перевівся у 93-тю механізовану, яка носить почесну назву «Холодний Яр». Служив із сином хоч і в різних ротах, але в одному батальйоні. Так батько менше тривожився.

Останніми тижнями на їхній ділянці фронту було неспокійно. Наші військові проринули вперед на кілометр-півтора, у так звану сіру зону, наблизившись впритул до невеликого села. Георгій Халіков отримав наказ прикрити перехід у визначеному місці. На виконання завдання з ним пішли троє молодих

фото із сайту fakty.ua.

«Афанасій — справжній чоловік, гідний свого батька-героя», — кажуть про сина дяді Жори волонтери.

Фото із сайту 0629.com.ua.

Георгій обгорнутий у п'ятиметровий рушник, наче римський патрицій. Це український обергій, який у 2016 році вишивали хрестиком бійці й місцеві жителі по всій лінії фронту.

контрактників, усі 2021 року призову. В цей час почався обстріл. Противник, не ховаючись, прямо на дорозі поставив три гаубиці Д-30 122-міліметрового (забороненого!) калібру, розвернувши їх у наш бік.

Стріляли професійно, у шашковому порядку. Журович почув свист першого снаряда й скоман-

дував: «Земля! Лягай!». Солдати, які йшли позаду, виконали команду, а сам він лише встиг присісти, і в цей момент буквально у двох метрах від нього розірвався боєприпас. Осколки перебили важливі артерії, не залишивши шансів на життя. Майстер-сержант Георгій Халіков помер миттєво, смертю героя, зберігши життя трьом

солдатам. Вони, оговтавшись від отриманих контузій, сьогодні уже в строю.

— Жорик був патріотом України, — говорить крізь сльози 63-річна сестра героя Зоя Шупарська. — Сім'я наша інтернаціональна. Батько — етнічний узбек, мама — молдаванка. Обоє, до речі, сироти. Позналилися на Оде-

щині, де тато проходив армійську службу. Тут у них народилися семеро дітей: три доньки і чотири сини. Георгій — передостанній. От таким,

От таким, яким він був у дитинстві — відкритим, щирим, добродушним, — таким і залишився до останнього.

яким він був у дитинстві — відкритим, щирим, добродушним, — таким і залишився до останнього.

Син Афанасій — копія батька. Такої ж міцної статури, такої ж доброї вдачі, цілеспрямований. Хлопець, закінчивши Полтавський професійний коледж транспортно-будівництва, поставив тітку перед фактом: укладатиме контракт із ЗСУ. Вона розуміла, що сперечатися з ним марно. Тому підписала необхідні документи. В армію беруть з 20 років, а на війну можна з 18 — за згоди батьків чи опікунів. Уся рідня тепер просить Афанасія бути особливо обережним.

— У мене ще контракт не закінчився, і мені треба помститися за батька, — твердо каже юнак. — А далі є думка вступити до військової академії.

Після загибелі Георгія Халікова головнокомандувач ЗСУ дав наказ підняти в повітря безпілотний літальний апарат турецького виробництва «Байрактар» й нанести удар по позиціях противника, щоб змусити його припинити вогонь. «Окупанти повинні знати, що в будь-який момент із неба може щось прилетіти, якщо вони виходитимуть у 30-кілометрову зону й обстрілюватимуть українські позиції», — прокоментував ситуацію заступник директора Центру дослідження армії, конверсії та роззброєння Михайло Самусь.

За матеріалами facty.ua.

Цікава ГАЗЕТА на вихідні

13-річна дівчинка народила від 18-літнього коханця

Олену постіть переслідує п...

Жінка три тижні жила із трупом родичів

Прогноз погоди: до Нового року сніговика не зіпнимо

Незадово до фатального пострілу в Україні: Алек Болдвін написав: «Цікаво, що відчуває людина, яка випадково вбиває»

Тендітна танцюристка Ілона Карпачова на екскаваторі розмінує Схід України

Американське ранчо... за 30 км від Львова

Чому жінки йдуть до гінекологів, як на «страгу»

Завив гроші у степі чиновник завіз крадіжку 2 мільйонів доларів

У розетці 220 вольт, а ця рибина має до 650!

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ ПРО ВСЕ НА СВІТІ

Передплатні індекси «ЦІКАВОЇ ГАЗЕТИ»:
60304, 60309, 86772
 (для читачів Волинської області)
60312
 (для читачів Рівненської області)
60307
 (для читачів інших областей).

Цікава ГАЗЕТА на вихідні

14-літній породилю розчухав в снігом — а вона зайшла його через 32 роки

Зазнавши поразки на президентських виборах 1991-го, сказав: «Програє Україна»

І мед дають, і не кусають!

Перед смертю попросив «Київський» торт: помер найвищий українець Ігор Вовковинський

Вітальна історія Як Мер Львова відзначив 20-річчя подурного життя на Поліссі

ПЕРЕДПЛАТА — 25 ГРИВЕНЬ НА МІСЯЦЬ! **БУДЬТЕ З НАМИ!**

● ДИСКУСІЙНА ТЕМА

А ви готові заповісти своє серце, щоб після смерті когось урятувати?

Ставила це запитання знайомим, колегам — і зазвичай чула, що ніхто над таким не задумувався. Хоча всі знали про операції з пересадки органів, які впродовж двох останніх років почастишали в Україні

Фото із сайту dszn.ru.

Оксана КРАВЧЕНКО

«МИ ХОТИЛИ Б УНИКНУТИ ТРАГЕДІЙ, АЛЕ ВОНИ ТРАПЛЯЮТЬСЯ — І ТРЕБА ГОВОРИТИ ПРО ДОНОРСТВО»

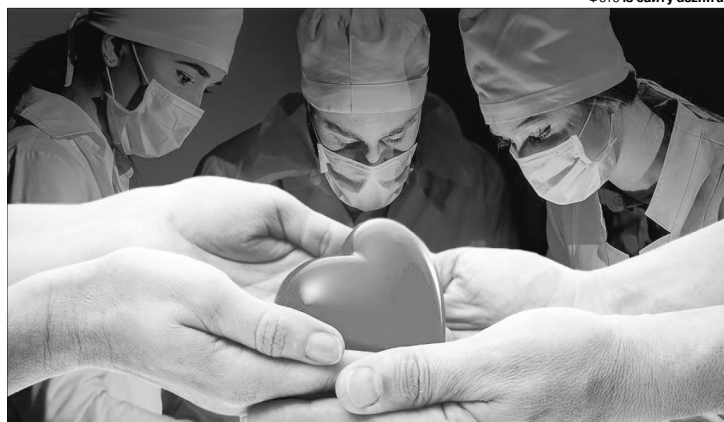
Торік в Україні провели 128 трансплантацій, цього року — уже понад 200, що в рази більше, ніж було впродовж десятиліть. Але це катастрофічно мало, порівняно з тим, скільки людей очікує пересадки органів. Мова йде про потребу у 5 тисячах операцій на рік.

10 листопада Кабінет Міністрів підвищив для лікувальних закладів тарифи на трансплантацію легень і серця до понад двох мільйонів гривень (раніше була утричі менша сума), щоб заохотити активніше розвивати цей напрям медицини. Сьогодні в Україні вже 43 заклади мають необхідне обладнання, підготовлених лікарів й можуть проводити пересадки органів. Прорив у цій сфері зробили два роки тому в Ковельському МТМО на Волині, яке очолював Олег Самчук, нині керівник Лікарні швидкої допомоги у Львові.

Здавалося б, є змога виходити на вищий рівень, щоб такі операції ставали рутинними, звичними. Але все впирається у дефіцит донорів.

Проблема гостро стоїть у всьому світі, хоча у багатьох країнах уже зуміли зламати усталені стереотипи у свідомості людей і там жертва органів стала почесною справою.

«Коли твоя маленька дитина вмирає в результаті раптової аварії, весь світ просто вибухає. І ви шукаєте за що вчепитися, що допоможе втриматися. Я подумала: якщо моя донечка може врятувати когось, віддавши частину себе, вона залишиться. Прийняти таке рішення дуже складно. Але якщо йдеться про нас, дорослих, то потрібно про це думати. Ми хотіли б уникнути трагедій, але вони трапляються — і треба говорити про донорство», — написала Емі Дютіл-Уолл, мати трирічної дівчинки, що загинула в автокатастрофі,

Аби не ставити рідних перед непростим вибором, варто при житті вирішити, чи згодні стати донором органів.

спонукаючи нас дбати про найціннішу спадщину, яку можна залишити після себе.

У 2019 році Верховна Рада ухвалила закон про трансплантацію, розблокувавши тривалий застій у цій сфері. Але в Україні існує презумпція незгоди на донорство. Це означає, що лише при житті людини може дати добро на забір органів або після смерті рідні можуть погодитись пожертвувати їх. Однак це трапляється не часто.

Близькі в такі моменти скруті болем, страхом, сумнівами, а рішення треба приймати швидко. Лікарі кажуть, що вмовити, переконати вдається не завжди.

МАКСИМ ЗМУЖНІВ, ЗМІЦНІВ І УЖЕ БІГАЄ НА СТАДІОНІ

Цей 13-річний хлопець із села Зарудчі, що на Любешівщині, нині відомий усій Україні, за нього вболівали, молилися, а потім раділи тисячі знайомих і незнайомих людей.

22 липня у підлітка стався інсульт. Спричинила його дилатативна кардіоміопатія. Максим потребував пересадки серця — операції, яку в Україні до цього дітям не робили. Рахунок ішов на дні. Хворий не міг ходити, спати, їсти — він задихався.

21 вересня у центрі трансплантації у Львові хлопцеві подарували нове серце.

Донором став 54-річний чоло-

вік зі Львівщини, який помер від інсульту. Крім Максима, він врятував життя ще трьом людям. Їм пересадили печінку, нирки та легені.

Під час операції батьки реципієнта — Тетяна та Роман Давидюки — стали на коліна, щоб подякувати за спасіння сина і Богу,

— Живу як здорова людина. Ліки від відторгнення, звичайно, приймаю, — ділився Ярослав Тимошук з Рівного.

і донору та його рідним, і лікарям.

В Україні вже діє Єдина державна інформаційна система трансплантацій — узагальнена база донорів і реципієнтів. Але на сумісний орган багатьом доводиться чекати роками. Максимові пощастило.

Нині хлопець уже вдома. На своїй сторінці в інстаграмі публікує знімки, відео про те, як проводить час, як відновлюється. Видно, що він змужнів, зміцнів. Регулярно проходить огляди у своїх лікарів, при цьому вже може самостійно підніматися сходами на потрібний поверх.

Ось світлина, де Максим у пар-

ку із вродливою дівчинкою. Допитливим коментатором хлопець поєснює, що це він гуляє із сестрою. А ось юний блогер намотує круги на стадіоні, випробовує нові тренажери. Веселий, усміхнений, сповнений оптимізму...

Серед тих 18 щасливців, яким цього року в Україні поталанило одержати нове серце, і 69-літній Микола Мартинюк із села Сомино, що на Турійщині. Його оперували у Ковельському МТМО, що за 30 кілометрів від домівки волинцянина.

— Цей випадок особливий тим, що в нас було проведено не просто пересадку органа, а весь комплекс підготовки хворого до операції та реабілітації після неї, — каже генеральний директор Ковельського МТМО Валентин Вітер.

А Микола Мартинюк, який тільки звикав жити з чужим серцем, під час чергового огляду в лікарні з інтересом спілкувався з новим знайомим, який переніс подібну операцію у білоруській клініці ще у 2012 році.

— Живу як здорова людина. Ліки від відторгнення, звичайно, приймаю. Я мав у «послужному списку» 6 кардіохірургічних операцій, жив і зі штучним серцем, чекаючи пересадки. А тепер ось уже майже 9 літ після трансплантації «мотор» працює без перебоїв, — ділився Ярослав Тимошук із Рівного.

До речі, Миколі Мартинюку дісталось серце 44-річної жінки. Більше про неї нічого не можна розповісти. Таким було бажання рідних.

Одою донорству називають заповіт «Пам'ятай мене» Роберта М. Теста, який спонукає задуматись кожного: «Прийде день, коли моє тіло буде лежати на білому простирадлі в лікарні, переповненій живими і вмараючими. У якийсь момент лікар заявить, що мозок перестав працювати і серце зупинилося. Не називайте це смертним одром. Назвіть це Коліскою життя...»

Передайте мій зір чоловіку, який ніколи не бачив сходу сонця. Подаруйте моє серце людині, чие власне щодня викликало тільки нескінченні болі. Візьміть мої органи для підлітка, якого витягли з-під уламків автомобіля, щоб він зміг колись побачити, як граються його внуки... За необхідності візьміть усі мої клітини, вивчіть мозок і зробіть так, щоб одного разу німий хлопчик зміг закричати, побачивши кажана, а глуха дівчинка почула, як дощ стукає в її вікно... Якщо ви зробите те, про що пишу, я житиму вічно».

● ІЖА — ЛІКИ

І не треба витратитися на печінку

Гемоглобін — це важливий елемент крові, який виконує функцію транспортування кисню тканинам та клітинам. Коли рівень його знижується, людина погано почувається, страждає від анемії

Ігор ВИЖОВЕЦЬ

Не губіться, не витрачайте грошей на придбання пігулок. Не поспішайте купувати дорогартісну телячу печінку. Спробуйте скористатися ось такими домашніми ліками. Сік двох свіжих морквин змішайте із соком двох лимонів. Пийте щодня по кілька ковтків перед кожним прийомом їжі. Через два тижні гемоглобін підвищиться.

І ще один дешевий рецепт від цієї ж недуги. Зваріть у лушпинні 5 середніх картоплин, візьміть сиру морквину, цибулину і столову ложку свіжої соняшникової олії. Приготуйте з усього салат без солі. Хай це буде вашим сніданком впродовж 12 днів. Результат відчуєте.

Фото із сайту kurkul.com.

● РЕЦЕПТИ НАРОДНОЇ МЕДИЦИНИ

Ефективний засіб від опіків

Знадобиться 200 мл соняшникової олії, 40 г чистого воску, 20–25 г цинкової мазі й 4 білки курячих яєць

Ігор ВИЖОВЕЦЬ

Олію вилийте в емальовану мисочку, покладіть у неї віск і поставте на середній вогонь. Коли олія закипить і розтане віск, додайте цинкову мазь (не пасту, бо вона дуже пече). Як утвориться однорідна маса, зніміть миску із плити і поставте у холодне місце. Тим часом відділіть від жовтків білки, ретельно збийте їх і влийте у теплу (але негарячу) суміш. Старанно перемішайте.

Мазь добре загоєє опіки, спричинені вогнем, окропом, гарячим жиром тощо. Зберігайте її у холодильнику.

с. Гредьки
Ковельського району.

Гендиректор компанії Pfizer Альберт Бурл вважає, що вакцинуватися від коронавірусу потрібно буде щорічно. За його словами, поки невідомо, як довго зберігатиметься рівень захисту. Встановлено, що він знижується через шість місяців після щеплення, а от після бустерної (третьої) дози тримається близько року.

Пік захворюваності на COVID-19 уже пройшов. Такі оптимістичні висновки зроблено вченими з Національної академії наук України. Проте смертність від коронавірусу та рівень завантаженості лікарень протягом тижня ще зростатимуть, але потім почнуть знижуватися.

● СІМ «Я»

«Програй мені, мамо»

— А що мені буде, коли ти знаєш поразки? — син заглядає мені в очі, а в них видно, що в уяві уже сидить на троні переможця.
— Спробую протриматися, — моя відповідь викликає у нього скептичну усмішку

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Із 4-річним малим ми граємо у древнього, як світ, «Чапаєва»: суть цього «двобою» у тому, щоб щиглями швидше за суперника збити з дошки усі шашки, виставлені навпроти твоїх. Поки син сопе, прицілюючись, міркую, яка це чудова «пальчикова» гра. Вона була популярна ще тоді, коли наші батьки ні сном ні духом не віддали про забавки, які сприяють розвитку мозку їхніх чад, і терміну «пальчикові», певно, не існувало. За невеликий проміжок часу, відколи показала дітям, як правильно грати, і 12-річна дочка, і її менший брат досягли неабияких висот. Поки що «Чапаєв» є гідною альтернативою мобільці, тож ми, батьки, тішимося. А між тим виникло питання: як поводитися, коли дитина очікує, що мама програє?

Так хочеться, щоб малому було приємно. Потрібно лише трішки піддатися — і він сяятиме від щастя. Та я пам'ятаю, як читала колись, що дітям дуже важливо мати досвід поразки. Тепличні умови позбавляють їх можливості вчасно пережити неприємні емоції. Навряд чи моєму синові часто траплятимуться на життєвому шляху люди, які піддаватимуться йому на шкоду собі. Відтак рано чи пізно усю гіркоту від програшу він скуштує. Слухаю його плач і, хоч шкода, не заспокоюю: навчиться з цим справлятися тепер — буде простіше опанувати себе згодом. Однак під час гри не раз і не два кидаю репліки, який він розважливий і якими влучними стали його удари. Мої слова добре сушать сльози і додають снаги для нової боротьби.

За деякий час попри старання програю дочці — і в очах обох дітей помічаю цікавість: як то мама справиться із собою у таку неприємну мить? Що? Віджартується? Хоче ще один шанс?.. Вони спостерігають за мною, а я — за ними. Цікаво в якийсь момент раптом зробити відкриття, що тепер ти, доросла жінка, є об'єктом спостереження, і десь колись хтось із твоїх нащадків відтворить твою модель поведінки. Добре, якщо таку, а буває ж, що кипиш від обурення й не думаєш, що калька уже знята...

Якщо маєте, шановні читачі, свої відкриття про такий складний сімейний світ, який психологи досліджують століттями й досі щось винаходять, — діліться. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а поштовою: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13, «Цікава газета на вихідні».

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Дві доньки — дві сльози ...

— Маринко Іванівно, у вас знову обновка. Гарний светрик. Де купили? — допитувалася сусідка.
— Доньки передають, — скупко відповіла Марина й опустила очі.
— Давно не бачила Катю і Нелю.
— Робота... І діти. Пантрувати треба.
— Ви би до них поїхали, як то завжди робите.
— Ой, Дарусю, далекувата дорога мені тепер

Ольга ЧОРНА

Сусідка ще розмовляла б, але з університету повертався внук.

— Ба, я голодний, — мовив.
— Максиме, а «добрий день» забув сказати? — запитала Дарина в хлопця.
— Добрий день, Марино Іванівно, — кинув на ходу.

— Ось такі теперішні діти, — нарікала Дарина. — Прийде з навчання, втупиться в комп'ютер і до ночі там сидить. Треба йти годувати лобуряку.

...Марина любила своїх доньок. Коли маленькі були, слізками називала. Не тому, що були плаксиві. Це Марина плакала над долею своєю. Чоловіка рано втратила. А свекруха сказала:

— Нема сина — не треба й невістки.
— Але ж діти... внуки ваші, — мовила Марина.

— Ти народила, ти й виховуй.
Свекруха й до того недолюблювала Марину, а після смерті сина й поготів... Хоч і вродливою була Марина, ніхто не хотів удови з двома дрібними дітьми. В коханки — не проти. Але не за дружину. Хоча... Був один чоловік. Дмитром звали...

Марина дослужилася до завідувачки відділу в одній з установ. Метикувата була. Та без допомоги чоловікового троюрідного брата навряд чи вдалось би чогось досягти. Мирослав був і братом, і товаришем для покійного чоловіка. Тому не залишив наодинці з проблемами вдову.

...Марина на роботу одягалася скромно, але зі смаком. Щось шила, інше — перешивала. Светри в'язала. І, бувало, в часи дефіциту щось вдавалось «дістати» по блату. І собі, і донькам. Про своє рукоділля Марина нікому не розповідала. І досі мовчить. І тепер, на пенсії, Марина виглядала, як на її вік, стильно. Тільки смутку багато в очах. Викручується, коли сусіди запитують, чому доньки та внуки не навідується. Вона й сама в столицю поїхала б. Не така вже й далека дорога. То лише Дарусі так каже. Але не кличуть діти в гості. ...Мирослав допоміг Каті й Нелі вступити на навчання. А потім з роботою. У цей час він уже мав солідну посаду, зв'язки. Дівчата навчалися в столиці. Там і осіли. Навчання доньок дорого обходилося Марині. Хоча й не погану зарплату мала, майже все на дівчат тратила. Вони ж хотіли гарно одягатися. В кафе піти. Якось дорікнули:

— Треба було тобі, мамо, заміж за когось простойного вийти.

— Не кликали заміж пристойні мене з двома дітьми. А от за Дмитра могла би. Також удівцем був. Але ж ви мені бойкот оголосили...

— Твій Дмитро ким був? Водієм. А-а-а, він, правда, чиновника возив. Ще й «причепа» мав — синочка свого. Братика хотів нам підкинути. Добре, хоч дядько Миро-

«Мої слізки... Що ж вами трапилось?»

слав допомагав. А то ми би вулиці підмітали. І взагалі з нас однокласники насміхалися: мовляв, ваша мама при посаді, а у вас нічого такого...

...Марининим донькам пощастило. В обох заміжжя вдалі. Наречені не з бідних родин. Скандал виник, коли Катя, старша донька, з чоловіком вирішили придбати власне житло. Свекри згодилися допомогти грішми.

— А ти, мамо, щось підкинеш? — запитала Катя.
— Грошей я не наскладала. Хіба позику

Викручується, коли сусіди запитують, чому доньки та внуки не навідується. Вона й сама в столицю поїхала б. Не така вже й далека дорога. Але не кличуть діти в гості.

попрошу на роботі.

— І скільки тобі дадуть тієї позики? Краще квартиру продай. Купи собі однокімнатку в хрущовці. Скільки тобі одній треба?

— Ця квартира — пам'ять про батька. Не можу я її продати.

— Це для тебе пам'ять. А ми з Нелею давно забули, як він виглядає.

— Тато дуже любив вас.

— Цією любов'ю і сентиментами за житло не заплачу.

— Катю...

— До речі, Неля з чоловіком також подумують про власне помешкання. Тому в сестри буде до тебе аналогічне прохання.

— Я не продам квартиру! Позику візьму.

— Не треба нам твоєї позики.

— Все одно квартира колись вашою буде.

— Ага, коли ти помреш...

...Тоді й пробігла чорна кішка між Мариною та доньками. Перестали приїжджати. Марина сама їздила до них. Хоча би на внуків поглянути. Та їй були не раді. Зяті до Марини ліпше ставилися, ніж Катя з Нелею. А якось старша кинула:

— Мамо, в нас двоє дітей. У кожного — своя кімната. Зайвої нема...

Марина все зрозуміла. Якось приїхала Неля. На зустріч випуск-

ників. Хвалилася, що гарно живе. Була на відпочинку. І вколола:

— Хоч ти, мамо, нам і не допомогла, ми не пропали. До речі, могла б і на роботі щось скрутити, чесна ти наша.

Неля переночувала й поїхала. В гості не запрошувала.

...Ще два роки попрацювала Марина, а потім, як жартувала, набула статусу справжньої пенсіонерки. Її непокоїло, як тепер буде «їздити» до дітей. Уже нема відряджень. І дачі немає, щоб пересидіти два-три дні.

Ідея «висіла» в будинку на дошці оголошень. Туристична фірма запрошує на екскурсії по Україні. У триденну або п'ятиденну подорож. Недорого.

— Куди це ви зібралися з валізкою, Маринко Іванівно? — запитала Дарина.

— До дітей їду. Пригляньте за квартирою.

— З вас «Київський» торт.

...Не раз Марина вирушала в туристичну подорож, а казала — до дітей. В'язала обновки, мовляв, доньки подарували. Або щось купувала чи шила. Їй вірили. Вона вже сама починала в це вірити...

...Нещодавно Марина перехворіла. Тому всім тепер каже: нема здоров'я до дітей їздити. А в них стільки роботи, різних клопотів... Та не забувають. Пакунки передають. От, светра теплого отримала...

...Увечері Марина сіла за машинку. Шитиме блузку. Але робота не клеїлася. Така туга на душі. А з фото усміхалися Катя з Нелею. Ще малі. Такі милі. Такі рідні... Нині в Нелі день народження. Марина їй телефонувала. Але донька не відгукнулася.

— Мої слізки... Що ж вами трапилось? — мовила. — Чим я завинила перед вами?

Дві печальні сльози текли по обличчю. І неймовірно тиснуло біля серця. Ледве дійшла до дверей. Подзвонила до сусідки.

— Маринко Іванівно, що з вами? Я зараз «швидку» викличу.

Дарина принесла склянку води і таблетку «від серця».

— Віро, — гукнула до своєї доньки, — телефонуй до Каті або Нелі. Їхні номери в записнику на комоді.

— Не треба. Подзвоните їм, коли я помру, — прошепотіла Марина.

«Швидка» не забарилася. Забрала Марину до лікарні. А Дарина роздумувала над словами сусідки...

● ЗНАЙ НАШИХ!

П'ята бігунка на планеті має диплом ветеринарки

31-річна легкоатлетка з Дніпра Анна Рижикова (на фото) вважає: «В українському професійному спорті мало професійності»

Цьогоріч вона стала п'ятою на Олімпійських іграх-2020 в забігу на 400 метрів з бар'єрами. А після змагань в одному з інтерв'ю зазначила: «Це дуже високий результат, але не здобула медаль, тому завтра про мене всі забудуть...» Втім, останні 10 років про неї говорить і ютуб, і телебачення, а її досягнення зафіксовані у Книзі рекордів України

Фото із сайту glavcom.ua.

Викладатися сповна легкоатлетку надихають рідні, які тримають за неї кулаки.

— Я виросла у дворі. В бабусі були і кози, і кури. Мені напропорочили майбутнє у ветеринарії. Тварин любила, тому погодилася. Навіть

ігор. Саме тоді по-справжньому захотіла брати участь у змаганнях і перемагати, — розповіла бігунка. Професійну кар'єру легкоатлетки Анна Рижикова розпочала у 18. З того часу спортсменка

“ Я була зосереджена на процесі, щоб не набирити помилок і контролювати суперників. Коли бігла, ні про що не думала. Це дуже хороший результат, але іноземні команди готуються до Олімпіади десь 4 роки, а то й більше. А в нашій країні, якщо за рік згадають про спортсменів, то добре. Ніхто не працює на перспективу, вірять, що і так знайдуться ті, хто виконає норматив та здобуде медаль, — зазначила легкоатлетка. З Анною Рижиковою ми спілкувалися телефоном близько години. Вона саме їхала п'ятимом на змагання у Швейцарію, де фінішувала третьою. За її словами, після етапів «Діамантової ліги» мріє вирушити в довгоочікувану відпустку у Карпати зі своїм чоловіком — майстром спорту з потрійного стрибка Олександром Рижиковим: мовляв, треба відпочити від метушні, набратися сил, а далі можна знову займатися кар'єрою.

живе за принципом «світ любить чемпіонів», ніколи не здається і не зупиняється. У 2011 році виграла студентську Універсіаду в китайському Шеньчжені на дистанції 400 м з/б. У 22 вона вже стояла на п'єдесталі Олімпійських ігор в Афінах, де здобула бронзу в естафеті 4x400 метрів. Через рік на літній Універсіаді, яка проходила в Казані, виборола срібло, у 2019-му на II Європейських іграх у Мінську взяла два золота — в змішаній естафеті 4x400 і командних змаганнях, а на VII Всесвітніх іграх серед військовослужбовців в Китаї фінішувала другою. Цьогоріч на Чемпіонаті Європи в приміщенні спортсменка стала співавторкою національного рекорду з естафетного бігу, а на етапі «Діамантової ліги» у Стокгольмі встановила рекорд України з бігу з бар'єрами (52:96 сек.). У серпні Анна взяла участь в Олімпійських іграх-2020, що проходили в Токіо.

Там у забігу на 400 метрів з бар'єрами вона вкотре показала достойний результат — фінішувала п'ятою з результатом 53:48 секунди.

— Я була зосереджена на процесі, щоб не набирити помилок і контролювати суперників. Коли бігла, ні про що не думала. Це дуже хороший результат, але іноземні команди готуються до Олімпіади десь 4 роки, а то й більше. А в нашій країні, якщо за рік згадають про спортсменів, то добре. Ніхто не працює на перспективу, вірять, що і так знайдуться ті, хто виконає норматив та здобуде медаль, — зазначила легкоатлетка.

З Анною Рижиковою ми спілкувалися телефоном близько години. Вона саме їхала п'ятимом на змагання у Швейцарію, де фінішувала третьою. За її словами, після етапів «Діамантової ліги» мріє вирушити в довгоочікувану відпустку у Карпати зі своїм чоловіком — майстром спорту з потрійного стрибка Олександром Рижиковим: мовляв, треба відпочити від метушні, набратися сил, а далі можна знову займатися кар'єрою.

Спортсменка здивувала відповідністю й дуже відповідальним ставленням до своєї справи, бо через пів години після нашої розмови надіслала повідомлення: «Я неточно відповіла на запитання про те, чого не вистачає нашому спорту, і мене це мучить, тому вирішила написати... Отож, немає системи, яка б давала змогу проїти шлях від дитячої секції до Олімпіади. У школах не вистачає фахівців й обладнання, а у ВНЗ ця ланка взагалі відсутня. В українському професійному спорті мало професійності, тренери не мають змоги опанувати нові методики, атлетам важко знайти спеціалістів: лікаря, реабілітолога, масажиста, психолога. В іноземних командах за допомогою спеціальних тестів виявляють слабкі та сильні сторони спортсмена, ми ж працюємо наосліп...»

Ірина КРАВЧУК

Анну Рижикову привели у спорт батьки-легкоатлети. Але, попри свою спеціалізацію, вирішили, що донька має сама обрати, чим хоче займатися. Тож до 7 років дівчинка спробувала плавання, гімнастику, баскетбол, теніс... Та все ж найбільше до душі припала легка атлетика. Каже, що зовсім не шкодує про те, що юні роки здебільшого провела на стадіоні.

— У команді були мої друзі, нам було весело. Одного разу їхали зі змагань у Білій Церкві. Потяг мав відправлятися через дві хвилини, а ми були зі спеціальними жердинами для стрибків, які не влезали у вагон. Але якось усе ж їх помістили, ледве встигли, — усміхається легкоатлетка.

Втім, тоді Анна сприймала спорт виключно як хобі. Тож, коли настав час вступати до університету, обрала професію... ветеринара.

Як не дати шахарям розвести вас по телефону? **Читанка для всіх** корисні поради

«І лечу я по життю лісапетом, наче танком»

У чому сила і слабкість чоловіка №1 у світі — Джеймса Бонда

Діагностика: як не впасти на горіло? Місячний календар робіт на горіло на 1 березня 2020 року

Пориса пориса! Фальшиво буває не тільки валюта, а й... **Читанка для всіх** Вік 5 до 105 років

Чому еквעדучий шоу «Караоке на майдані» Ігор Кондратюк не потисне руки Меладзе і Серову?

30 літ сава! Легендарний Микола АМОСОВ: «Не сподівайтесь, що лікар зробить нас здоровіше»

Літкова галерея: Щоб ваша культура завжди мала привабливий вигляд, розгляньте цю галерею

Із 650-грамової крихітки виросла ось така красуня! **Читанка для всіх** корисні поради

Михайло ПОПЛАВСЬКИЙ: «Все, крім некролога, — це піар»

Гарантуємо: **ЗАЧИТАЄШСЯ!!!**

Передплатні індекси «Читанки для всіх»: **97847, 86772**

(для читачів Волинської області) **60313**

(для читачів Рівненської області) **60780**

(для читачів інших областей).

НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ І ЛЮДСЬКІ ДОЛІ **Читанка для всіх**

Путін хоче схватити в Сибіру біла шаманів?

Чому архістратиг Михайл постійно тримає в руках меч?

У 24 роки має 21 дитину. А мріє про 105!

Убивцю-мільярдера виправдали за розчленування сусіда, але це не єдина заповідна ним смерть...

Донором для Шварценгера стала... свиня

ПЕРЕДПЛАТА — 4 ГРИВНІ НА МІСЯЦЬ! ШУКАЙТЕ ЛИСТОПАДОВИЙ НОМЕР!

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Королева осені – капуста

Фото із сайту harvest-center.com.ua.

Ця широколиста пані в незліченних пишних багатоярусних шатах, уместившись на грядці й нікого не підпускаючи до себе, здається, справді нагадує гордовиту знатну особу. Та, потрапивши на кухню, має зовсім іншу вдачу – приязну, компанійську, адже водить кулінарну дружбу і з м'ясом, і з грибами, і з іншими овочами, і з крупами, і з тістом... Тож згодиться капуста на салати й голубці, на борщі і на шніцелі, на запіканки й пиріжки в якості начинки, а ще на оладки, конвертики, налисники, мандрики... Її варять, смажать, тушкують, запікають – за кількістю страв, які з неї готують, може позмагатися хіба лиш із картоплею...

За вмістом аскорбінової кислоти білоголова може змагатися з лимонами та апельсинами.

САЛАТ «ЛАДА»

Інгредієнти: 1 невелика капуста, 3 гілочки селери, 2 кисло-солодкі яблука, пів лимона, пучок кропу, 2 ст. л. олії, 0,5 ч. л. цукру, сіль за смаком, насіння кунжуту за бажанням.

Фото із сайту chef.net.ua.

Приготування. Капусту тонко нашаткувати. Селеру дрібно нарізати. Посікти кріп. Яблука очистити від шкірки й насіння, пократити соломкою і зразу ж полити лимонним соком, щоб не потемніли. Капусту посолити, додати цукор, перем'яти руками. До капусти всипати селеру, яблука та кріп, заправити олією,

перемішати, викласти гіркою на пласку тарілку чи блюдо і посипати насінням кунжуту.

ЛИСТКОВИЙ ГОЛУБЕЦЬ

Інгредієнти: 1 капуста білоголова, 600 г свинячого або яловичого фаршу, 300 г помідорів, 200 мл бульйону овочевого, 100 г рису, 1 цибулина, 1 ст. л. селери, 2 зубчики часнику, зелень, кмин, чорний перець, сіль — за смаком.

Фото із сайту golapravda.blog.

Приготування. З помідорів зняти шкірку, попередньо обливши їх окропом, і нарізати маленькими шматочками. Так само подрібнити цибулю та селеру, а часник розтерти з сіллю або пропустити через прес. Промити рис і змішати його з фаршем. Посолити й приправити. Додати вже підготовлені овочі та 100 мл овочевого бульйону. Все перемішати й залишити у холодильнику на пів години. Капустину розібрати на листки, відваривши її у воді з сіллю, зрізати великі грубі прожилки біля основи листків. Форму застелити фоль-

гою або папером для випікання (дно і бортики). Викласти листя капусти, потім фарш. Так чергувати пласти, поки не закінчаться інгредієнти. Кожен шар поливати бульйоном. Зверху – листя капусти. Накрити фольгою і випікати в духовці, розігрітій до 190 градусів, загалом близько 50 хвилин. Через 40 хвилин дістати пиріг, посипати тертим сиром і допекти ще 10 хвилин. Подаючи на стіл, прикрасити листковий голубець зеленню.

ЗАПІКАНКА

Інгредієнти: 1 кг капусти, 700 г яловичого фаршу, 2 цибулини, 1–2 морквини, 3 помідори, 3 ст. л. сметани, 2 ст. л. панірувальних сухарів або манної крупи, сіль, чорний перець (мелений) та приправа до м'яса — за смаком.

Фото із сайту womanadvice.ru.

Приготування. Моркву натріть на грубій тертці, цибулю наріжте дрібними кубиками. Додайте до овочів сметану, фарш, посоліть і поперчіть начинку, добре вимішайте. Дрібно нашинкуйте капусту, посоліть і розмініть її руками. Форму для випікання змастіть маслом, щедро притрусіть сухарями чи манкою, викладіть капусту і фарш, чергуючи пласти (перший і останній – капуста). Помідори пократіте кружальцями, викладіть зверху на запіканку. Присоліть і змастіть верх сметаною. Накрийте форму фольгою і печіть протягом 35–40 хвилин при температурі 200 градусів. Потому зніміть фольгу і випікайте ще 15 хвилин. Подавайте страву гарячою разом зі сметаною або з улюбленим соусом.

Фото із сайту saveda.ru.

САЛАТ «БАРВИСТИЙ»

Інгредієнти: пів капусти середньої величини, 1 морквина, 1 буряк, пів лимона, оливкова олія, сіль та цукор за смаком.

Приготування. Сирі моркву та буряк натерти на крупній тертці. Капусту дрібно нашаткувати, присолити і перетерти, щоб стала м'якшою. З лимона витиснути сік. У салатницю змішати подрібнені овочі, посолити, посипати цукром, полити лимонним соком та оливковою олією і перемішати.

А ВИ ЗНАЛИ, ЩО...

● Листя капусти білоголової на 80 % складається з води. Решту 20 % становлять азотисті речовини, жири, вуглеводи, цукри, пектин, клітковина, органічні кислоти, фітонциди. У ній – велика кількість вітамінів: каротин (провітамін А), фолієва кислота, вітаміни групи В (В1, В2, В6), РР, Е, Р, К, вітамін U (протівиразковий фактор). А за вмістом аскорбінової кислоти (вітаміну С) білоголова може змагатися з лимонами та апельсинами.

● Слов'яни дізналися про цей овоч від греко-римських колоністів, які жили у Криму, і почали активно використовувати його і в харчуванні, і в медицині.

● Піфагор стверджував, що довгим віком він зобов'язаний вживанню великої кількості капусти.

● Салати зі свіжої капусти неодмінно мають бути в раціоні тих, хто хоче схуднути. Ще Александр Македонський напо-

лягав, щоб його військові командири, які мали надмірну вагу, щодень вживали на обід таку страву.

● А декоративні сорти (на фото) широко використовуються садівниками в оформленні ландшафтних дизайнів. Така капуста може стати справжньою перлиною осіннього саду, адже невибаглива в догляді, вдало поєднується з іншими рослинами, красива і морозостійка.

Фото із сайту flo.discus-club.com..

Фото із сайту youtube.com.

ЗАКУСКА ПО-СЕЛЯНСЬКИ

Інгредієнти: на 1 кг свіжої капусти – 1 л води, 3 ст. л. цукру, 4 ст. л. оцту, 2 ч. л. солі, 1 головка часнику, 2 ст. л. зерен гірчиці (або французьку із зернятками), 4 ст. л. олії (запашної), чорний перець горошком.

Приготування. Капустину розрізаємо на 4 частини, складаємо в пакет для запікання, зав'язуємо і ставимо в духовку при 150°C на 40–50 хвилин. У воду для маринаду всипаємо сіль, цукор, кілька горошин перцю, кип'яtimo, вливаємо оцет і відразу знімаємо з вогню. Охолоджуємо. Теплу печену капусту нарізаємо шматочками, заливаємо маринадом і лишаємо на 2 доби. Головку часнику чистимо, подрібнюємо, змішуємо з гірчицею та олією. Капусту відціджуємо від маринаду і змішуємо із заправкою (можна все скласти в лоточок, закрити кришкою і кілька разів струсити). Настояємо ще добу і подаємо до столу.

Фото із сайту shefkuhar.com.ua.

СМАЖЕНІ ПИРІЖКИ З КАПУСТОЮ

Інгредієнти: 0,5 л води, 3 ст. л. олії, 30 г дріжджів, цукор, сіль, борошно, капуста, цибулина, морквина, олія для смаження.

Приготування. Розвести дріжджі в невеликій кількості теплої води зі щіпкою цукру. У просіяне борошно всипати сіль, влити воду, 3 столові ложки олії, розчинені дріжджі і вимісити тісто. Поки воно підходить, готуємо начинку. Капусту дрібно нашаткувати і підсмажити з цибулею та морквою на олії, додавши за смаком спеції. Для приготування пиріжків шматочки тіста розкачувати на палянички, класти по центру начинку, защипувати і, коли трохи підрухаються, смажити на олії з усіх боків.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

«Час обіймати і час ухилятися від обіймів...»

А в поета Юрія Іздрика ці слова з Біблії обіграні, як завше, по-особливому: «Є час обіймати – і я от тебе обіймаю». Зробіть це – пригорніть до себе близьку людину, поки я нагадаю запитання, яке сьогодні обговорюємо

Грицько ГАРБУЗ

Бо, на жаль, воно виявилось заскладним навіть для більшості корифеїв нашого конкурсу. Проте, на щастя, не для всіх учасників. ☺

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 42 (2021)

робити вчасно. Це словосполучення – витяг із старозавітної біблійної «Книги Еклезіястова (або Проповідника), сина Давидового, царя в Єрусалимі»: «Всьому свій час, і година своя кожній справі під небом: час народжуватися і час помирати; час садити і час виривати посаджене; час вбивати і час лікувати; час руйнувати і час будувати; час плакати і час реготати; час ридати і час танцювати; час розкидати каміння і час збирати каміння; час обіймати і час ухилятися від обіймів; час шукати і час губити; час збирати і час розкидати; час дерти і час зашивати; час мовчати і час говорити; час кохати і час ненавидіти; час війни і час миру». (Глава 3:5).

Фото із сайту mixsport.pro.

Дивлячись на це фото, ви одразу згадаєте відомий у світі крилатий вислів. Його автора ми і заховали.

Одразу скажемо, що дехто з учасників пожалівся на чорно-білу фотографію, яка не дуже розкривала секрет питання, тому змушений був чекати появи завдання в кольорі на нашому сайті volyn.com.ua. А далі, як кажуть, пазли склалися. На світліні – фрагмент гри в керлінг (кьорлінг), де головним атрибутом виступає «шайба», яку називають «камінь». А один з найвідоміших у світі крилатих висловів про нього – «Час розкидати каміння і час збирати каміння». Фразеологізм означає, що все на світі треба

Традиційно авторство «Книги Проповідника» приписується царю Об'єднаного Ізраїлю Соломону (роки життя: 989 до н.е. – 931 до н.е.), чия мудрість гримить у віках (його фото ми й заховали). Але лінгвісти та історики в тому не впевнені, оскільки багато ознак вказують на більш пізніше походження книги.

Крім цього всесвітньо відомого фразеологізму, «Книга Проповідника» – джерело інших мудрих висловів, які увійшли до світових мов прислів'ями та приказками: «Суєта суєта», «Що було, те й буде»,

“ На світліні — фрагмент гри в керлінг (кьорлінг), де головним атрибутом виступає «шайба», яку називають «камінь»...

«Немає нічого нового під сонцем», «Хто примножує пізнання, той примножує скорботу».

І хоч так воно є в житті – це з приводу останнього вислову, проте в нашому конкурсі двоє з п'яти учасників, які надіслали есемес-повідомлення зі словом-відповіддю «Соломон», примножать собі ще й по заліковому балу і по 100 гривень призових. Це Тетяна Бурчак із Кременчука Полтавської області та Сергій Белий із міста Винники Львівської області. Такий вердикт жеребкування, яке провела нещодавня іменинниця, серйозна і чарівна пресекретар прокурора Волині Наталка Мурашевич.

Тож розумникам туру – віват!, а нам час оголошувати нове завдання.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 46 (2021)

Цим предметом, пов'язаним із добродушною приказкою про суїцид, часто після виборів характеризують більшість або меншість. Здається, зараз без нього ніяк. Притягальний він! А були часи, що не захотів активно впроваджувати його головний кат світу, сказавши Анастасу, що це забаванка, мовляв, на нашій території без нього можна легко обійтись. Та й через майже століття багато хто викручується без цього предмета. Як ті, хто рахує кожне літо і копійку, так і ті, хто за роки ще не журиться, на відміну від копійок... Придивіться уважно доквуж!

До речі, не так давно голлівудські суперзірки, коли знімали знаменитий фільм про машину часу, спочатку хотіли взяти цей предмет за головний інструмент подорожі, але потім у цілях безпеки таки відмовились.

Хоч його зменшеного – і фізично, і функціонально – тепер часто беруть у мандрівки. Смартфон смартфоном, а...

Що знаходиться у гарбузі? Слово-відповідь треба надіслати до 27 листопада тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад:

«Піст», «Три ведмеді», «Світлана Орловська»), але обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «М'яч Максим Мохнюк»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох. А ще спеціальний приз – 150 гривень – отримає той, хто в листі на поштову адресу (43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найяскравіше опише, як шукав відповідь.

Нехай щастить у пошуках! А ще обов'язково зробіть щеплення від коронавірусу, передплатіть «Цікаву газету на вихідні» на 2022 рік і зігрійте найближчих своїми обіймами!

● ДЛЯ РОМАНТИКИ

«ЕКЛЕЗІЯСТ 2.0»

Юрій ІЗДРИК

Фото із сайту unicef.org.

є час обіймати — і час уникати обіймів
 є час щоб єднатись — і час залишатися вільним
 є час на розмову — і час німувати у тиші
 є час для любові — і є для байдужості ніша
 усьому свій час і усьому доречна хвилина
 і хвиля що винесла нас теж невдовзі відрине
 і ніжність що нас підживляє колись та й погасне
 по-іншому тут не буває — живе те що вчасне
 а що не на часі — те так і загине невчасним
 бо виключно вчасно із нами трапляється щастя
 тож будьмо уважні і будьмо для себе доречні
 уміймо відважно дозволити іншому втечу
 є час щоб кохати — й кохання що часу не знає
 є час обіймати — і я от тебе обіймаю.

Усміхніться!

:) :)
 Сусідка прийшла в гості, їсть роздзинки з тарілки і запитує:
 — Розочко, де ви берете такі смачні роздзинки?
 Роза, прибираючи тарілку:
 — Це ви берете, а ми купуємо.
 :) :)
 — Прошу дозволу на створення ситуаційно-аналітичного, спортивно-розважального, торговельно-ділового, навчально-благодійного некомерційного центру.
 — А якщо коротко?

— Прошу дозволити встановити пивний кіоск.
 :) :)
 Чоловік дарує жінці шубу.
 — Любий, це ж кролик, у ній буде холодно.
 — Нічого, кролик ходив у ній усе життя і не замерз.
 :) :)
 — Офіціанте, ваш шніцель на смак нагадує старі домашні капці, натерті цибулею.
 — Боже, що вам доводилося їсти у вашому житті.

Цікава
 ГАЗЕТА
 на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».
Головний редактор і відповідальний за випуск – ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.
 Зареєстрована 6 листопада 2017 року.
 Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймально – (0332) 72-38-94,
 з питань реклами – (0332) 77-07-70,
 приватних оголошень – (0332) 72-39-32,
 розповсюдження – (0332) 72-38-94.

ТзОВ «Газета «Волинь» н/р 26008055520122
 КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг – 4 друковані аркуші
 Передплатні індекси: 60307, 60312, 60304
 Реєстраційний номер
 ВЛ № 516-249Р 06.11.2017 р.
 Віддруковано: Поліграфічне видавництво
 «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.
 Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,
 сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 2062

● ЗІРКОВЕ ЖИТТЯ

Сумська зізналася, як чоловік розкрив її зраду із Борисюком

З роками пані Ольга стає все відвертішою і відвертішою...

Фото із сайту obozrevatel.com.

Євген Паперний: «Я прямо сказав Борисюку: «Якщо це просто інтрижка, я тебе вб'ю»».

Любовний трикутник тепер вони розігрують лише на сцені.

ЛІА ЛІС

55-річна акторка Ольга Сумська, яка у травні відсвяткувала срібне весілля зі своїм другим чоловіком 58-літнім Віталієм Борисюком, анітрохи не жалкує, що колись пішла до нього від нині 71-річного актора Євгена Паперного (всі на фото).

Проте, як саме тоді розкрилася її подружня зрада, мірку розказала «Світському життю».

«Коли Віталік мене вперше запросив до себе додому і все вже відбулося, він показував мені сімейні альбоми, я побачила його фотокартку і кажу: «Пода-

руй мені», — і поклала собі в сумочку. Чого я не витягла цей знімок?! І що ви думаєте? Одного разу Женя якось знайшов це фото і запитав мене: «Это что такое, я не понял? Значит, так...» — і все...» — поділилась спогадами актриса.

«Сьогодні, оглядаючись на ті роки, я думаю, що все зробила правильно. Не шкодую ні про що, адже зустріла чоловіка своєї мрії, з яким мені добре донині, ми разом більше ніж 25 років (у їхньому шлюбі народилася донька Ганна, їй зараз 19. — Ред.). Наші почуття перевірені часом і випробуваннями долі», — наголосила вона.

Нагадаємо, не так давно сам Євген Паперний розказав, як підняв руку

“ Я як заліпив — вона полетіла.

кклала... — поділився Паперний і продовжив: — А Борисюку я прямо сказав: «Якщо це просто інтрижка, я тебе вб'ю». А він відповів мені: «Ви що? Я її люблю ще зі студентства». І я з розумінням до цього поставився, оскільки в мене теж рильце в пушку», — зазначив актор.

А пані Ольга ж зізналася, що Євген, «Євген Васильович», який був старший на 16 років, бив її ще до одруження й до адольтеру із Борисюком, бо зловживав спиртом. Проте зла на колишнього чоловіка не тримає і навіть привселюдно попросила в нього пробачення за колишню зраду.

● А ВИ ЗНАЛИ?

Фото із сайту strduk.in.ua.

Навіть таке попередження не врятує від відповідальності власників небезпечних тварин у випадку нападу.

«Увага, у дворі злий пес!»

Уряд затвердив перелік небезпечних порід собак і вніс зміни до Порядку та правил проведення обов'язкового страхування відповідальності власників таких собак за шкоду, яка може бути ними заподіяна

Микола РИМАР

Передбачається, що власники зазначених порід собак зобов'язані під час реєстрації або перереєстрації укласти договір обов'язкового страхування відповідальності власників собак за шкоду, яка може бути заподіяна третім особам.

При розробці проекту постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання щодо небезпечних порід собак» Міндовкілля обговорило та врахувало пропозиції громадських та зоозахисних організацій.

До переліку, зокрема, увійшли такі породи, як вівчарка, сенбернар, фокстер'єр, доберман, ротвейлер, лайка, далматин, айну (собака айнський, хоккайдо), акбаш, акіта-іну, боксер німецький, бріард, бульдог алапахський, бульдог американський, бульдог мальорський (ка-де-бо, перо де пресо мальоркін), бульмастиф, бультер'єр, вельштер'єр.

Усього список налічує близько 90 порід собак.

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

«Ті стріляв із кулемета я набой подавала...»

Чак Норріс відмовився від кар'єри, щоб доглядати хвору дружину

Найсильніший боксер світу Олександр Усик — дружині: «Уявляю, що тобою дишаю»

Мікеле залишив Італію заради любові до лучанки

6 коханих жінок улюбленця мільйонів Жана-Поля Бельмондо

ІСТОРІЇ ДЛЯ ДУШІ

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

«Найстрашніша жінка світу»? Але кохана і щаслива!

«Як з козла молока»: Ніна Матвієнко розійшлася з чоловіком після 50 років шлюбу

Сільський музикант, оводівник, став для сина і татом, і мамою

Чому одні в ліжку — вічно голодні, інші — завжди холодні

ГАЗЕТА З ВІРУСОМ ЛЮБОВІ — ПРОЧИТАЄШ І ЗАКОХАЄШСЯ!!!

Передплатні індекси «ТАК НІХТО НЕ КОХАВ»: 86771, 60305, 86772

60799

(для читачів Волинської області)

(для читачів інших областей).